

mitenkä helposti nykyaika voi harhaannuttaa sellaisenkin nuoren oikeilta raiteilta, jolla on tukea ja turvaa omassa ympäristössään, kodissaan ja tuttavapiirissään. Pakolaisten juurtuminen Suomeen ei ole ollut täydellistä, ja alituinen epävarmuus tulevaisuudesta varjostaa heidän elämänsä. Kerhotoiminnallaan ovat he, niin rohkenen uskoa, välttyneet monesta pahasta, joka toisissa olosuhteissa olisi ollut houkuttelemassa.

Olen luvannut tässä pienessä kirjoituksessa vastauksen kysymykseen, mikä pitää Karjala-kerhoja pystyssä. Se on pakolaisten osoittama harrastus asiaa kohtaan, harrastus, joka saa voimansa Karjalanpakolaisten yhteisyy-

den tunteesta ja heidän tulevaisuudenpyrkimyksistään. Synnyinmaan, onnettoman Karjalan menestys kannustaa heitä epätoivoisissakin tilanteissa pyrkimään eteenpäin. Ja alleviivaan erikoisesti, että se apu, mitä suomalaiset ovat voineet heille kerhotoiminnassa antaa, ei mitenkään ole ollut kerhotoiminnan elämisen a ja o. Sillä on tietysti merkityksensä, mutta ratkaisevaa laadultaan on ollut pakolaisten itsensä osoittama innostus asiaa kohtaan. Suotakoon, ettei tämä innostus sammuisi, vaan että se kantaisi hyvän hedelmän vapaassa ja onnellisessa Karjalassa.

Erkki Virta.

Tverin karjalaisille eri kieli?

Ankarasti poleemisen pääkirjoituksen julkaisee Petroskoin »Punaisten Karjala» (nro 116, 23/5) sitä vastaan, että erinäisillä Moskovan ja myös Tverin paikallisten toimijain taholla on herätetty kysymys erikoisen karjalaisen kirjakielen luomisesta Tverin karjalaisia varten.

Miltä taholta nyt sitten tätä asiaa ajetaan? kysyy lehti. — »Korkeasti tieteelliseltä taholta, mihin liittyvät jotkut tveriläiset toimitusaineet. Moskovassa on näet ollut neuvottelukokous, johon ovat osallistuneet professori Bubrih ja Jakovlev Itämaisesta etnologisesta instituutista, edelleen neljä muuta professoria sekä Tverin piirikunnan valistusosaston edustaja tov. Smetanov ja piirikunnan puolue-edustaja tov. Ivanov.»

»Neuvostokokous, kuultuaan professori Bubrihin selostuksen, päätti katsoa välttämättömäksi, että Moskovan alueen karjalaisille luodaan oma kirjakieli lähinnä Holmatsheskin murteen pohjalla. Toimenpiteisiin kielen luomiseksi ja kirjallisuuden sillä julkaisemiseksi ryhdytään heti, niin että ensimmäiset kirjat, varsinkin aapinen, ilmestyy painosta jo ensi syksynä. Prof. Bubrih y. m. tiedemiehet tekevät kuluvana kesänä tutkimusmatkan Tverin Karjalaan uuden kielen luomista varten.»

Lehti ihmettelee, että nämä uuden kirjakielen luomisharrastukset ovat ilmestyneet noin kiireellisenä nyt, vaikka tähän asti tuskin

on huomattu Tverin karjalaisia olemassaolevaksi. Ja polemisoituaan tätä hanketta vastaan, osottamalla, kuinka Tverin ja muiden karjalaisten kieli on melkein samanlainen ja kuinka Neuvosto-Karjalassa on hyvin tultu toimeen suomalaiskarjalaisella kirjakielillä, lausuu lehti lopuksi:

»Eiköhän se (tuo uuden kielen luominen) itseasiassa merkitsisi vain puolueen kansallisuuspolitiikan toteuttamisen lykkäämistä Tverissä vieläkin tulevaisuuteen, sillä kestäähän toki vuosia ennenkuin uusi kieli, kirjallisuus y. m. sivistysvälineistö ja kaaderit on luotu.»

»Ketähän hyödyttää tämän kysymyksen sysääminen edelleen tulevaisuuteen? Ja ketä hyödyttää Tverin karjalaisten eristäminen pois siitä nyt jo vakiintuneena ja voimakkaana versovasta suomenkarjalankielisestä sosialisesta kulttuurista, mikä nähdään luoteisen alueen suomalaiskarjalaisen kansanaineksen keskudessa? Ettei vaan tämän »oman kielen» hanketta olisi loppujen lopuksi arvosteltava samallaiseksi kuin ne vissien tunnettujen aineiden pyrkimykset Karjalassa, jotka »Karelskoje Bratstvo» ajoista asti ovat yhä uudelleen tuoneet esiin kysymyksen »oman karjalaisen kirjakielen» laatumisesta, mitkä pyrkimykset puoluepäätöksissämme on leimattu taantumukselliseksi.»

»KARJALAN» SÄVELTÄJÄ EMIL GENETZ KUOLLUT.

Viime Vappu-aamuna, ensimmäisen kevätpäivän koittaessa kuoli Helsingissä veljensä, runoilija Arvi Jänneksen kirjoittaman komean »Karjala»-runon tunnettu säveltäjä, lehtori Emil Genetz. Hän oli syntynyt Impilahdella lokak. 24 p:nä 1852 ja oli siis kuollessaan 78 v. ikäinen. Yllämainitun sävellyksen lisäksi puki lehtori G. mahtaviin, hartaisiin säveliin monta muuta isänmaallista y. m. laulua, kuten »Herää Suomen», »Terve Suomeni maa» y. m.

— Kuollut rajakarjalainen edistysmies. Toukok. 7 p:nä kuoli kotonaan Helsingissä agronomi Juhani Kurikka 60 v. ikäisenä. Agronomi Kurikka työskenteli enimmänsä osan ikäänsä Raja-Karjalassa sen maataloudellisen edistystyön ensimmäisinä michinä, hoitaen tärkeätä Itä-Karjalan maanviljelysseuran sihteerin tointa. Sen ohella otti hän innolla osaa muuhunkin edistystoimintaan. Synnyltään oli hän inkeriläinen — kirjailija Matti Kurikan veli —, jonka

vuoksi hän lämpimästi otti osaa myös inkeriläisten kansallisiin harrastuksiin. Viime vuodet työskenteli hän Helsingissä.

— Vapaa Karjala, Itä-Karjalan komitean julkaisema viipurilainen viikkolehti, on kohdistanut uuden hyökkäyksen lehteemme kustantavaa seuraa kohtaan, tällä kertaa yhteisten karjalaisten heimojuhlain asiassa, jatkamalla väitettään, että karjalaisten ei olisi tullut järjestää omia karjalaisia kesäjuhliansa, vaan yhdessä inkeriläisten pakolaisten kanssa, jolloin niistä olisi tullut todelliset »heimokansajuhlat». Edelleen lehti syyttää Karjalan Sivistysseuraa m. m. siitä, että näitäkään Karjala-juhlija järjestämään ei kutsuttu kaikkia Karjalan asiaa ajavia järjestöjä. Torjumalla ensinnäkin tämän väitteen, sillä se ainoa järjestö, jota tässä tarkoitettane, Akat. Karjala-Seura, sai sekin kutsun molempiin alkuneuvotteluihin, mutta epähuomiosta tai muusta syystä ei lähettänyt edustajaansa, mainitsemme tässä vain, että hyökkäystä vastaan on tullut useilta karjalaisilta tahoilta vastalausekirjoituksia, mutta emme saa niitä mahtuunamme tähän numeroon. Palaamme asiaan kaikessa laajuudessaan seuraavassa numerossa, valaisten asiaa ja Itä-Karjalan komitean ja Vapaan Karjalan suhtautumista seuraamme ja muihin Karjalajärjestöihin laajemmaltakin kannalta.